

Tirsdag den 3. oktober 2017 (D)

1

Den er vedtaget.

1. møde

Tirsdag den 3. oktober 2017 kl. 12.00

Dagsordenen

- 1) Valg af formand.
- 2) Valg af 4 næstformænd.
- 3) Valg af 4 tingsekretærer.
- 4) Statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38.

Kl. 12:00

Aldersformanden (Bertel Haarder):
Mødet er åbnet.

Deres Majestæt og Kongelige Højheder.

Frihed og folkestyre er ingen selvfølge. Det ser vi overalt i verden. Derfor er det en festdag, når vi i dag, den første tirsdag i oktober, for 169. gang åbner Folketinget.

»På lovens grund skal friheden bygges«, sagde tidligere folketingsformand Christen Berg. »Vi kan kæmpe om dette eller hint, men ét er vi enige om: Grundloven står fast!« Enhver regering »må søge sin styrke i et tillidsforbund med Folketinget.«

Sådan har det nu været i 116 år siden Systemskiftet – 64 år under den nuværende grundlov.

Af grundloven følger, at jeg som såkaldt aldersformand, dvs. ikke det ældste, men det længst siddende medlem, skal lede valget af Præsidium og tingsekretærer.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Valg af formand.

Kl. 12:01

Aldersformanden (Bertel Haarder):

Til formand har Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Aleqa Hammond og Sjúróur Skaale indstillet Pia Kjærsgaard. Der foreligger ikke andre indstillinger.

Hvis ingen begærer afstemning, vil jeg betragte indstillingen som vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Valg af 4 næstformænd.

Kl. 12:01

Aldersformanden (Bertel Haarder):

Til første næstformand har Socialdemokratiets gruppe udpeget hr. Henrik Dam Kristensen. Til anden næstformand har Venstres gruppe udpeget hr. Kristian Pihl Lorentzen. Til tredje næstformand har Enhedslistens gruppe udpeget hr. Christian Juhl. Og til fjerde næstformand har Liberal Alliances gruppe udpeget hr. Leif Mikkelsen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Valg af 4 tingsekretærer.

Kl. 12:01

Aldersformanden (Bertel Haarder):

Til tingsekretærer er i henhold til de indgåede valgforbund og gruppernes indstilling valgt følgende medlemmer: hr. Bent Bøgsted (DF), hr. Erling Bonnesen (V), hr. Benny Engelbrecht (S) og fru Karen J. Klint (S).

Tinget er herefter sat, og jeg skal bede formanden om at indtage formandspladsen.

Kl. 12:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg vil gerne sige tak for den tillid, som Folketinget her viser mig ved at genvælge mig til formand. Det er en stor ære. Men jeg er også ydmyg, og ydmyghed kommer som bekendt før ære. Sammen med mine kolleger i Præsidiat vil jeg efter bedste evne bestræbe mig på at dele sol og vind lige og være formand og varetage alles interesser uanset partifarve.

Det er mit håb, at jeg kan lede arbejdet herinde på en måde, hvor åbenhed, respekt og tillid bliver fællesnævner.

I løbet af sommeren er Folketings salen blevet ombygget, bl.a. for at gøre den mere handicapvenlig. Arbejdet fortsætter i sommeren 2018 og afsluttes endeligt næste år, men resultatet er allerede flot. Jeg glæder mig til en ny sæson med mine kolleger her i Folketings salen og til samarbejdet med alle de dygtige mennesker, der har deres daglige arbejde på Christiansborg.

Kl. 12:03

Velkomstord**Formanden** (Pia Kjærsgaard):

Jeg byder velkommen til vore gæster i dag. Hjertelig velkommen til Hendes Majestæt Dronningen, til Hans Kongelige Højhed Kronprinsen, til Hendes Kongelige Højhed Kronprinsessen, til Hans Kongelige Højhed Prins Joachim, til Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Marie og til Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Benedikte.

Ligeledes hjertelig velkommen til repræsentanterne for Højesteret, formanden for Grønlands Inatsisartut, formanden for Grønlands naalakkersuisut, formanden for Færøernes Lagting og Færøernes Lagmand samt til Københavns overborgmester.

Jeg benytter lejligheden til at sende Folketingets hilsen på denne dag til Grønlands Inatsisartut og Færøernes Lagting.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) Statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38.

Kl. 12:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Herefter giver jeg ordet til statsministeren, for at han kan give den i grundloven omhandlede redegørelse for rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger.

Kl. 12:04

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Esbjerg Gymnasium. En blæsende dag i september. Udenrigsministeren, justitsministeren og jeg selv var på besøg. Vi stod i en sal propfuld af unge mennesker. Og da udenrigsministeren spurgte ud i salen, hvem der drømte om at rejse ud i verden for at læse eller arbejde, så røg hænderne i vejret – en skov af hænder.

(Uro på tilhørerpladserne). *(Formanden* (Pia Kjærsgaard): Vi stopper lige. Jeg beklager, det er utilstedeligt, men vi må lige holde en pause. Så tror jeg, at der er ro igen. Værsgo, statsminister).

Tak for det. De unge, der var i Esbjerg, havde mod på livet. De rakte hænderne op, da udenrigsministeren spurgte: Hvem af jer går med en tanke om at tage ud i verden og læse eller arbejde efter studentereksamen? Der var mere end halvdelen, der havde den drøm. Derfor kan man sige, at danske unge, som de er flest, har mod på verden, og det er godt. Og så er det jo bedst, hvis de kommer hjem igen med nye erfaringer og mod på livet, for vi har brug for dem.

Gennem historien har danskerne grebet mulighederne, ude og hjemme. Vi har ikke stået stille, vi har haft ambitioner, vi har drevet udviklingen frem. Vores land er blevet rigere, vores samfund trygge, Danmark er blevet friere. Rigere, trygge, friere – det er den balance, Danmark er bygget på, hvor dynamik og udsyn er forudsætningen for velstand, og hvor velstand er grundlaget for velfærd.

Det går godt i Danmark. Der er grund til optimisme. Nu skal vi have alle med ind i en lysere fremtid. Regeringen har lagt en plan med fire konkrete mål lige fra start.

For det første vil vi skabe flere private arbejdspladser, så vi kan øge velstanden og dermed velfærden. Siden folketingsvalget for 2 år siden er der skabt mere end 100.000 nye private job.

For det andet vil vi investere i det velfærdssamfund, som er afgørende for vores alle sammens tryghed. Vi har investeret milliarder i bedre sundhed, kræftbehandling, omsorg for de ældre og dagtilbud til børnene.

For det tredje vil vi flytte tusinder ud af passiv forsørgelse og ind i et aktivt liv, hvor den enkelte forsørger sig selv. Jeg tror på værdien af at tage ansvar, af at have noget at stå op til om morgenen, at vokse med opgaven, at bestemme over sit eget liv. Og nye tal, som er offentliggjort her til morgen, viser, at tusindvis af mennesker har flyttet sig den vej. På godt et år er antallet af personer på kontanthjælp faldet med 13.500. Vi har nu det laveste antal på offentlig forsørgelse i 10 år.

For det fjerde vil vi tage styringen over, hvem der kommer hertil, for Danmark skal ikke stå åbent. Antallet betyder noget. Vi skal nu 8 år tilbage for at finde et halvår, hvor så få har søgt asyl i Danmark.

Flere private arbejdspladser, en stærkere kernevelfærd, flere med i arbejdsfællesskabet, styr på tilstrømningen til Danmark – på alle fire mål går det den rigtige vej, det går fremad. Væksten har bidt sig fast, ledigheden er lav, beskæftigelsen er høj. Verden og Europa har revet sig fri af krisen, og det har selvfølgelig betydning. Selvfølgelig har det det, men vi har også selv løftet fremgangen. Regeringens politik gør en forskel.

Jeg vil gerne sige tak til vores parlamentariske grundlag, Dansk Folkeparti, for samarbejdet. Og jeg vil sige tak til Folketingets øvrige partier, som jo alle har bakket op om dele af regeringens politik. Flere af jer står bag vigtige forlig.

Jeg ser også frem til samarbejdet i det nye folketingsår, for selv om det går godt – og det går sådan set ret godt – så er vi ikke i mål.

Kl. 12:09

Vi har givet opsvinget flyvehøjde; nu skal vi også give det flyvelængde. Dansk økonomi er bomstærk. I årene frem mod 2025 bliver vi rigere. Vi har et ekstra råderum i den offentlige økonomi på 36 mia. kr. – det er penge, vi skal bruge klogt.

For det første vil regeringen bruge 5 mia. kr. på flere offentlige investeringer, motorveje, digital infrastruktur, som binder Danmark sammen. Det er mange penge, men jo langtfra dem alle sammen.

For det andet vil vi bruge 7 mia. kr. af råderummet på at lette skatter og afgifter, give iværksættere bedre adgang til kapital, anspore til forskning og udvikling af nye arbejdspladser. Det er mange penge, men jo langtfra dem alle.

Derfor har vi for det tredje endnu flere penge, langt de fleste, tilbage til alt det andet, som vi også vil: styrke politiet og forsvaret, investere i tryggere velfærd, forbedre sundhed og omsorg. Og så også have noget i reserve, for det er altid klogt med penge på kistebunden.

Flere offentlige investeringer er en del af svaret, men ikke hele svaret. Mere offentligt forbrug er en del af svaret, men ikke hele svaret. Flere skatte- og afgiftslettelser er en del af svaret, men ikke hele svaret. Så når nogle prøver at give det indtryk, at regeringen vil bruge rub og stub på at sætte skatten ned, så er det ikke rigtigt. Men indrømmet: Vi vil heller ikke bruge rub og stub på offentligt forbrug. Vi insisterer på en balance.

Det er forkert at reducere dansk politik til et valg mellem skat og velfærd. Det er et falsk valg. Jeg vil advare mod at bruge hele råderummet på offentligt forbrug, det er ikke ansvarligt. Det vil være at forpasse chancen for at lægge et solidt økonomisk fundament under vores fremtid. Kun at tænke på nutiden er jo sådan en letsindighed, man vist kun kan tillade sig, når man er i opposition. En ansvarlig regering skal forberede landet til fremtiden.

Sidst jeg var statsminister, gennemførte vi en række svære, men helt nødvendige reformer, og den socialdemokratiske regering, som fulgte efter, fortsatte jo linjen med en klar ansporing og støtte fra både mit parti og andre borgerlige liberale partier. Der blev gennemført topskattelettelser; selskabsskatten blev sat ned; der blev gennemført besparelser på førtidspension og kontanthjælp. Og fordi vi her i Folketinget i fællesskab har løftet ansvaret for fremtiden, og fordi flere danskere arbejder, så har vi i dag penge at bruge.

Vi har allerede indgået vores første delaftale i sidste uge, hvor vi sammen med Dansk Folkeparti gør familiebiler billigere, sænker

taksterne over Storebælt og finder penge til nødvendige investeringer i infrastruktur på Fyn. Det er en god start.

Næste skridt er at sikre, at det skal betale sig at arbejde for endnu flere. Det vigtigste formål med jobreformens fase II er at lette skatten på arbejde for dem, der tjener mindst. Helt konkret vil 21.000 flere få en mærkbar gevinst ved at gå fra passiv forsørgelse til aktivt job. Det understøtter en social balance, hvor alle, der kan, bidrager; hvor der ikke er stilstand, men fremgang.

Når resten af verden flytter sig, er stilstand jo lig tilbagegang. Derfor skal vi have høje ambitioner. Vi skal være klar til at bruge den nye teknologi. Robotter kan give bedre velfærd, digitalisering kan være med til at mindske klimaforandringer, fremtidens job kan blive mere givende og mindre nedslidende. Vi skal fremme et stærkt Danmark, hvor vi griber mulighederne, og et trygt Danmark, hvor alle får del i fremgangen.

Regeringen har inviteret fagbevægelsen, virksomhedsledere, eksperter og andre til et partnerskab for Danmarks fremtid. Vi skal have tårnhøje ambitioner for digitaliseringen; derfor vil regeringen fremlægge en strategi for Danmarks digitale vækst.

Vi skal fastholde og udbygge et arbejdsmarked med både dynamik og ordentlige forhold, hvor der ikke sker social dumping. Og vi skal i fremtiden være endnu bedre til at omstille og efteruddanne. Derfor forhandler regeringen, arbejdsgivere og fagbevægelse om bedre voksen- og efteruddannelse, fordi det er vigtigere end nogen sinde at få alle med. Den enkelte har ansvaret for at lære gennem hele livet, og det ansvar er større i morgen end i dag, og det skal den nye trepartsaftale bane vejen for.

I Danmark har vi været gode til at uddanne, i takt med at der er blevet færre ufaglærte jobs. Det har gjort os rigere, det har gjort flere trygkere. Derfor har danskerne mod på fremtiden, og et modigt folk fortjener et modigt Folketing.

Kl. 12:14

Det tegner godt for fremtiden, når Danmark kan tiltrække vigtige investeringer; når Apple og Facebook lægger datacentre i Aabenraa, Odense og Viborg, fordi forsyningssikkerheden er høj, og fordi vi har meget grøn energi. For vi har jo skabt en balance mellem høje grønne ambitioner og at tjene penge på det. På gode dage bliver al vores strøm produceret af vind. Vedvarende energi står for mere af energiforbruget end nogensinde før. Regeringen har sat det mål, at mindst 50 pct. af energiforbruget i år 2030 skal være fra vedvarende energi, og at vi skal være helt uafhængige af fossile brændsler.

Det er ikke nogen ny ambition, for den blev sat for 10 år siden af den daværende Venstrestatsminister. Dengang turde han og vi ikke sætte årstal på, men det har vi gjort siden, og det skal være i 2050. Og hvordan man bedst går i den retning, vil vi komme med et bud på efter nytår i et udspil til en ny energiaftale. Og når det udspil er på plads, og der forhåbentlig er en bred aftale om den, så har vi også en række centrale byggesten til en samlet klimaplan.

Danmark er et grønt foregangsland. Og det er vi blevet gennem en lang og sej og fælles indsats. I 12 af de seneste 16 år, hvor vi har styrket vores grønne position, har Danmark haft en borgerlig-liberal regering. Det giver ikke os patent på den grønne omstilling, men det viser, at det ikke passer, når andre forsøger at tage det. Regeringen har netop sammen med Dansk Folkeparti afsat 1 mia. kr. til sol- og vindenergien. I sidste måned lancerede jeg i New York det nye globale initiativ Partnerskaber for Grøn Vækst og Verdensmålene, P4G, så på det grønne område står vi heller ikke stille – her er også fremgang.

Det går godt i Danmark. Flere har et arbejde, og det glæder mig særligt, at optimismen har slået rod over hele landet. Det oplevede jeg sidste måned i Esbjerg, som er hovedsæde for Danmarks offshoreindustri. Det var også mit klare indtryk i Thisted, hvor Hanstholm Havn netop har fejret 50-årsjubilæum og er gået fra at være ingenting til i dag at være en af Nordeuropas førende fiskerihavne. Jeg op-

levede det også for nylig i Vejle, hvor gamle familievirksomheder hjælper nye vækstvirksomheder på vej. Og jeg så det så sent som i sidste uge, da jeg var med til at tage første spadestik hos virksomheden Foss, der sætter et nyt byggeri i gang, som vil give plads til flere hundrede nye vidensmedarbejdere. Der er fremgang i hele Danmark, og den kurs skal vi fortsætte, for vi skal have hele Danmark med.

Det er jo derfor, regeringen er i fuld gang med at gennemføre den største samlede flytning af statslige arbejdspladser nogensinde. 3.900 job er kommet ud af hovedstaden og ind i resten af landet. Vi har netop fået en ny status, der viser, at ud af de 3.900 arbejdspladser, er mere end 2.500 flyttet ind. 23 institutioner er flyttet, og mere end 25 byer rundt omkring i Danmark har fået nye statslige arbejdspladser. Undervejs var der jo nogle, der mente, at det blev svært og måske nærmest umuligt at få dygtige folk til de styrelser og institutioner, der flyttede væk fra København. Den kritik er jo blevet gjort til skamme.

I august besøgte jeg Civilstyrelsen og Nævnenes Hus i Viborg, og jeg talte med en ung mand, der havde valgt at tage turen frem og tilbage fra København, mens han så tiden an. Andre havde taget springet og var flyttet med familien, og atter andre pendlede til og fra Viborg fra f.eks. Aalborg, fordi det nu er lykkedes at skabe et attraktivt juridisk miljø i Viborg. Og det er til glæde for de mennesker, der får nye jobmuligheder, og for de borgere, der får myndighederne tættere på, og til glæde for den by, der får nye arbejdspladser.

Vi er i gang med at flytte statslige arbejdspladser i et historisk omfang, og jeg er glad for, at der her i Folketinget er en stigende forståelse og en bredere opbakning til det, end der var til en start. For vi har også høje ambitioner for den næste bølge. I en ny udflytningsrunde vil regeringen igen etablere flere tusinde arbejdspladser ude i landet, og vi præsenterer vores udspil i december måned. Der skal være en bedre geografisk balance, og vi skal også holde fast i den sociale balance, der er Danmarks styrke.

Der er jo nogle, der taler om den amerikanske drøm og om, at avisbudgetet kan blive milliardær – jeg har selv prøvet det første, men har det andet til gode. Og jeg har nu også altid ment, at det er Danmark, der er mulighedenernes land: Her er gratis uddannelse, tryk velfærd, ligestilling mellem kønnene. Det er jo her, i Danmark, du kan få dine drømme opfyldt, og mennesker kan flytte sig. Og jeg er overbevist om, at det giver os en særlig drivkraft, for ud af social trykthed vokser dynamik og fremtidstro. Jeg er stolt af et bo i et af de tryggeste samfund i verden.

Derfor passer regeringen også på velfærdssamfundet. De aftalte serviceudgifter i kommunerne fra 2015-2018 er øget med godt og vel 1 mia. kr.; 1 mia. kr. mere og altså ikke færre penge som under den socialdemokratiske regering.

Kl. 12:21

Danmark har et af verdens bedste velfærdssamfund, og det bliver hele tiden bedre. Men måske er vi ikke altid så gode til at huske på det, vi har opnået. Tag f.eks. sundhedsområdet. Der er godt nok sket en del, siden jeg blev sundhedsminister i 2001. På sygehusene er ansat 5.100 læger og lige så mange sygeplejersker, altså 5.100. Det svarer til, at der hver eneste dag undtagen om søndagen i gennemsnit er ansat 1 læge og 1 sygeplejerske mere. I gennemsnit 6 ekstra læger og 6 ekstra sygeplejersker om ugen. Så vi har i dag flere ansatte og bruger flere penge til sundhed end nogen sinde før.

Så kan man jo godt tænke, at hvad bliver der af alle pengene, og hvor er alle de varme hænder og de mange penge blevet af? Ja, de er jo bl.a. gået til at udføre tæt på 300.000 flere operationer, til at halvere ventetiden til operationer, til markant bedre kræftbehandling, så langt flere i dag end dengang overlever en kræftsygdom. Det er jo godt, og det er værd at huske på. Men er det godt nok? Svaret er selvfølgelig nej. Og det bliver det heller aldrig. Vi skal hele tiden forbedre. Og den udfordring, vi har nu, er, at den enkeltes behov tit bliver glemt og klemte i et virvar af systemer. Det er uheldigt for

borgeren, det er demotiverende for medarbejderen; vi skal gøre det bedre. Derfor vil regeringen i begyndelsen af næste år præsentere en sammenhængsreform.

Jeg bliver jo selv både vred og bekymret, når mange ældre og kronikere kommer i klemme imellem sygehus og kommune og egen læge. I en tid med specialisering og supersygehuse er det ekstra vigtigt, at vi også tager hånd om det enkelte menneske helt tæt på. Regeringen vil derfor i det nye folketingsår også komme med et udspil til et nært og sammenhængende sundhedsvæsen for især de ældre og de kronisk syge. Fællesskabet skal være der for os, hvis vi bliver syge. Fællesskabet skal være der for os, når vi bliver gamle. Vi skal værne om fællesskabet. Det er det helt store, jeg her taler om, det, der favner os alle, men det er jo også hverdagens fællesskab. Det skal være endnu stærkere. Her er foreningerne og civilsamfundet en kulturel grundpille i vores samfund. Regeringen vil fremlægge en strategi for at få flere med i foreningslivet. Det vil vi sætte penge af til fra satspuljen.

Fællesskabet skal også stå klar med hjælp, hvis katastrofen for alvor rammer. Den 17. juni blev Grønland hårdt ramt af et fjeldskred, der forårsagede en tsunami. Mennesker mistede livet, boliger blev ødelagt, livsgrundlaget blev fjernet for de fleste borgere i de to byer, Nuugaatsiaq og Illorsuit. Danske og grønlandske myndigheder har i fællesskab ydet en stor indsats. Tak for det, og tak til Folketinget for opbakningen til at støtte selvstyret ekstraordinært med 30 mio. kr. til at hjælpe de berørte borgere med at skabe en ny tilværelse. Vi har også aftalt et samarbejde om at rydde op efter den tidligere amerikanske tilstedeværelse i Grønland. Vi har en dialog om fiskeriområdet med Færøerne og Grønland, og vi har et samarbejde i Arktisk Råd.

Kl. 12:25

På Færøerne er der høj økonomisk vækst og tæt på fuld beskæftigelse. Også på Færøerne er optimismen stor. Befolkningen har for første gang nogen sinde rundet 50.000. Både på Færøerne og i Grønland er der en national stolthed og en selvfølelse, som aktuelt er fundamentet for arbejdet med egne forfatninger. Det har jeg fuld forståelse for. Men samtidig sætter grundloven nogle klare rammer, og det ved jeg at der er opmærksomhed om. Jeg tager diskussionen alvorligt. Jeg holder meget af Grønland. Jeg holder meget af Færøerne. Jeg holder meget af Danmark. Jeg holder af rigsfællesskabet.

I dag vil jeg benytte lejligheden til at sige til de grønlandske og færøske medlemmer af Folketinget: Tak for det store arbejde, I yder for os alle sammen.

Vilkårene ude og vilkårene hjemme hænger tættere sammen end nogensinde før. Regeringens nye udenrigs- og sikkerhedspolitiske strategi udstikker nogle centrale pejlemærker for Danmark i en udfordrende tid. Jeg ser frem til, at vi snart skal drøfte strategien her i Folketinget. Det er en vigtig debat, for der er, jeg havde nær sagt desværre, meget at tale om.

Verdens mægtigste land, USA, er på en mere uforudsigelig kurs end før. Briternes beslutning om at træde ud af Fællesskabet udfordrer samarbejdet i EU. Der er et mere aggressivt Rusland og et vanvittigt Nordkorea. Der er ustabilitet i Nordafrika og Mellemøsten, terror og migration. Der er trusler fra cyberspace og forsøg på at påvirke vores samfund udefra. Det er en urolig verden.

Så sent som i går var der den helt forfærdelige og onde handling i Las Vegas – det mest blodige masseskyderi i årtier. Helt almindelige mennesker, som hyggede sig til en countryfestival, blev brutalt mejet ned.

Så prisen på fred og frihed er steget. Det samlede trusselsbillede er mere alvorligt end i nogen anden periode efter Murens fald. Derfor vil regeringen give militæret, forsvaret flere muskler, så vi bedre kan bidrage til NATO's kollektive afskrækkelse og forsvar, og så vi fortsat kan være engagerede ude i verden. Vi vil øge forsvarets muligheder for at støtte politiet til gavn for vores sikkerhed, og vi vil

styrke beskyttelsen mod cyberangreb markant. Det vil indgå i det forslag til en ny forsvarsaftale, som vi fremlægger senere i denne måned. Regeringen vil give forsvaret et substantielt løft.

De store investeringer i forsvar, grænsekontrol, politi, efterretningstjenester og vores øvrige nationale sikkerhed er nødvendige. Men den fælles kultur og de idealer om frihed og lige muligheder, der har bundet os sammen gennem generationer, er vores faste ståsted i en urolig verden. Vores fællesskab er det stærkeste værn af alle.

Frihed og lige rettigheder er også fælles europæiske værdier. Og her er EU det helt afgørende forum for at varetage danske interesser. Samarbejdet er ikke perfekt, men det er uendelig bedre end alternativet: et splittet Europa, hvor alle er sig selv nærmest.

Vi må ikke tage gevinsterne for givet. Det har Brexit mindet os om. Fordelene kan måske godt virke usynlige i det daglige, men de er der, og de er store: det indre marked – danske virksomheder, der har fri adgang til 500 millioner forbrugere, danske forbrugere, der har fri adgang til et hav af varer. Fordelen for en almindelig familie kan opgøres til 65.000 kr. om året. Vi har brug for EU.

Kl. 12:30

Det er vores deltagelse i EU, der har givet Danmark velstand, og netop derfor er det så vigtigt ikke at fortabe sig i nye, store og vidtløftige integrationsprojekter, men bruge kræfterne på det, der betyder noget: vækst og job, migration, styr på de ydre grænser og sikkerhed. Netop fordi vi har brug for EU, skal vi også gøre op med åbenlyse urimeligheder. Der skal være en balance i EU-politikken. Langt de fleste EU-borgere i Danmark arbejder, de betaler skat, de bidrager til samfundet, og vi kan ikke undvære dem. Men når den fri bevægelighed udnyttes til tiggeri frem for arbejde, eller når man tager en børnecheck med tilbage til et land, hvor den er tre gange så meget værd som i Danmark, er det urimeligt. Vi har brug for en ny rimelighed og en bedre balance.

I næste måned overtager Danmark formandskabet for Europarådet, og her er det min og regeringens klare ambition at arbejde i samme retning: mod urimeligheder og for rimelighed. Menneskerettighedsdomstolen har på nogle områder skabt en praksis og en retstilstand, som befolkningen og de enkelte lande ikke kan se sig selv i. Jeg kan ikke acceptere, at vi ikke kan udvise dybt kriminelle udlændinge fra Danmark ud fra et hensyn til familieliv og privatliv. Det strider imod min retfærdighedsfølelse. Jeg kan ikke forklare, at kriminelle fra nogle EU-lande skal blive i Danmark, fordi fængslerne i deres hjemlande ikke lever op til de menneskerettigheder, som landene selv har underskrevet. Det bør da ikke være et problem i Danmark. Så her er der også behov for en ny rimelighed. Det europæiske samarbejde, både i EU og i Europarådet, skal give mening for borgerne. Det er en del af et frit, rigt og fredeligt Europa.

Vi kæmper for danske værdier ude i verden. Jeg er stolt over den indsats, som vores udsendte mænd og kvinder yder i verdens brændpunkter: Irak, Afghanistan, Mali, Kosovo, Sydsudan, Sydkorea. I gør Danmark ære. Og jeg er meget stolt over, at Danmark kæmper for verdens kvinder. Når andre trækker sig, stiller vi op med ekstra styrke. Og regeringen vil nu afsætte det største beløb i danmarkshistorien til humanitær bistand. Vi ønsker at hjælpe og give flere mennesker håb om en bedre fremtid i deres hjemlande, så færre søger mod Europa. Vi sparer penge på asylcentre i Danmark, og det er penge, som vi i stedet kan bruge til at hjælpe mennesker i nabolandene. Og på den måde hænger det, vi gør hjemme, og det, vi gør ude, jo sammen.

Derfor vil regeringen også fortsætte med den stramme udlændingepolitik. Vi arbejder på at få de asylansøgere, som er blevet afvist, sendt hjem. Vi vil holde fast i stramme familiesammenføringsregler, og vi vil stramme reglerne for indfødsret. Dansk statsborgerskab er for dem, der ønsker at være en del af Danmark, for mennesker, der vil vores værdi og demokrati. Den fælles indsats i EU har bragt mi-

grantstrømmen ned. Politik gør en forskel. De stramninger af udlændingepolitikken, som vi har gennemført i Danmark, har været med til at bringe asyltallet i Danmark markant ned – også sammenlignet med resten af Europa. Politik gør en forskel. De stramninger af konstanthjælp og integrationsydelse, som vi har gennemført sammen med Dansk Folkeparti, er med til at få flere flygtninge og indvandrere i arbejde. Politik gør en forskel. De aftaler om integration, som arbejdsmarkedets parter, kommunerne og regeringen har indgået, betyder, at langt flere flygtninge nu bliver erklæret jobparate end nogen sinde tidligere. Politik gør en forskel.

Det går den rigtige vej, men vi er ikke i mål. På trods af mange gode viljer, en lang række planer og udspil, herunder flere, som jeg selv har et medansvar for, er der problemer, som ikke er løst. Rundtom i landet er der slået huller i danmarkskortet; det er i geografiske områder og mentalt. Her lever man uden kontakt til resten af samfundet, og mange ønsker helt åbenlyst ikke den kontakt.

Kl. 12:35

Der hersker en modkultur, som er vokset ud af et miljø, hvor alt for mange lever af overførselsindkomst, hvor det ikke er reglen, at man passer et arbejde, hvor der ikke er den deltagelse, det ansvar, det fællesskab, som følger af at have et job, hvor flere er kriminelle. Og vi må jo bare konstatere, at det ikke er lykkedes at sætte effektivt ind mod parallelsamfund. Det er et alvorligt svigt, og det ansvar må vi tage på os.

Det er vigtigt for mig at sige, at langt de fleste, der kommer til Danmark udefra, bidrager positivt. Jeg møder mange velintegrerede indvandrere og efterkommere, der er bekymrede for deres børns fremtid, som frygter, at deres egne børn, som passer skolen, som arbejder, som klarer sig godt, bliver slået i hartkorn med de unge, der ikke bruger de muligheder, det danske samfund giver dem. Jeg vil sige til alle jer med udenlandsk baggrund, som har taget Danmark til jer: I er velkomne. I gør det godt, bliv ved med det.

Integration handler ikke om hudfarve eller religion, det handler om at vælge Danmark til. Danmark er og skal være Danmark, et trygt land, et frit land, og derfor skal vi tage fat på de store problemer, der opstår, når vores frihedsrettigheder bliver lagt i hænderne på nogle, der bruger dem til at modarbejde friheden.

Den danske friskoletradition er et eksempel, der viser dilemmaet. De frie skoler er jo vokset ud af Grundtvigs tanker, af Kolds tanker, som et redskab til at myndiggøre, skabe mere frihed. Men den frihed, som i hænderne på danske skoleledere, lærere og forældre bruges til at oplyse, anvendes desværre på andre skoler til at formørke. Danske regler, love og normer kommer faktisk til kort i områder, der ikke er frie og danske i deres værdisæt.

Derfor har regeringen strammet lovgivningen for friskoler. Derfor har tilsynsmyndighederne fulgt op. Én skole har fået frataget sit statstilskud permanent, andre er sat under skærpet tilsyn, og jeg er meget tilfreds med, at myndighederne gør op med skoler, der svigter deres ansvar, et ansvar for at ruste børnene til at leve i et land, hvor vi har frihed og folkestyre.

Men det stopper ikke her. Vi er nødt til at tage mere håndfast og direkte fat om problemernes rod. Vi er nødt til at tage mere håndfast fat om problemernes rod, for ellers vokser de os over hovedet med risiko for, at alle skæres over en kam, så vi mister den tolerance for forskellighed, som jo også er en dansk værdi. Regeringen vil derfor ved årets udgang komme med en stribe konkrete forslag til, hvordan vi langt mere målrettet kan sætte ind over for parallelsamfund.

I sidste måned blev to borgere ramt af skud på Nørrebro i København – helt tilfældige mennesker. I sidste uge blev der skudt mod en civil politibil – et direkte angreb mod dem, der er ansat til at passe på os, et direkte angreb på tilliden og trygheden i vores samfund. Som borgere skal vi kunne leve vores liv og gå i fred og ro på gaden, og de offentligt ansatte skal ikke arbejde med risiko for deres liv. De fortjener tværtimod en kæmpe respekt for det, de gør. Kæmpe re-

spekt til alle jer, der knokler, for at Danmark er et godt og trygt land. Det gælder i politiet, det gælder på sygehusene, på plejehjemmene, i børnehaverne, på skolerne, på socialkontorerne, på bostederne, på alle offentlige arbejdspladser. I passer på Danmark. Og derfor skal vi passe på tilliden og trygheden. Det er vores opgave.

Kl. 12:39

Der er alvorlige bandekonflikter. Kriminalitet skal bekæmpes hårdt mod hårdt. Det gør vi med den række stærke initiativer mod bander, som vi har vedtaget her i Folketinget. Det gør vi ved at styrke politiet. Det gør vi ved at bede forsvaret om at aflaste politiet i en svær tid. Men vigtigst skal vi forebygge, at mennesker havner i den situation, hvor de ødelægger deres liv, ødelægger andres liv. Og allervigtigst skal vi have fat i de helt unge, før det går frygteligt og uopretteligt galt. Vi skal have børn og unge væk fra kriminalitet og ind i et ordentligt liv. Regeringen vil stille de helt unge kriminelle til ansvar for deres handlinger. Der skal være en konsekvens. Men børn er børn, og vi vil ikke sætte børn i fængsel.

Vi vil foreslå at oprette nye ungdomskriminalitetsnævn med en dommer i spidsen, der skal behandle sager med børn og unge ned til 12 år, som er på vej ud i hård kriminalitet, så vi tager det i opstarten, møder dem med en hurtig og konsekvent reaktion. Regeringen vil om kort tid fremlægge vores reform af indsatsen mod ungdomskriminalitet. De helt unge skal mødes med en konsekvent og en fast hånd, når de træder forkert, men de skal også mødes med et varmt hjerte og et skub i retning af et andet og bedre liv.

Regeringens udspil om ungdomskriminalitet er en ny brik i vores samlede strategi for at støtte børn og unge på kanten, få dem væk fra kanten og frem i livet, frem i livet sammen med det store flertal af Danmarks ungdom.

Sidste år fik 138.000 unge et eksamensbevis i hånden, fra en erhvervsuddannelse, et gymnasium eller en videregående uddannelse. Det er historisk mange. I disse år bruger vi flere penge på uddannelse end nogen sinde. Mere end 30 mia. kr. alene til ungdomsuddannelser og videregående uddannelser. Det er en stigning på 30 pct. over 10 år. Alligevel sidder der i hver skoleklasse typisk tre, fire, fem elever, der ikke har greb om det faglige, som ikke begejstres af mulighederne, men tværtimod trækkes ned af magtesløsheden. Dem må vi ikke svigte. Uddannelse bliver stadig vigtigere for at få et arbejde, for at forsørge sig selv, for at klare sig i livet. Prisen for ikke at gøre noget stiger.

Derfor er jeg glad for, at vi i juni indgik en politisk aftale om dagtilbud med ekstra støtte til udsatte børn. Derfor er jeg meget tilfreds med den aftale, vi har indgået med fagbevægelsen og arbejdsgiverne om flere praktikpladser til de unge på erhvervsuddannelserne. Derfor ser jeg frem til, at vi meget snart forhåbentlig indgår en aftale om de forberedende uddannelsesstilbud for de unge, der har sværest ved at finde vej efter folkeskolen, og derfor er jeg glad for, at skolepuljen på 0,5 mia. kr. nu er ude at arbejde på mere end 100 folkeskoler i hele landet, en pulje, som er et tilbud til skoler med mange fagligt svage elever.

Til gengæld – lad mig sige det, som det er – er det helt ubegribeligt for mig, at skolerne i Københavns Kommune, den kommune med størst problemer, lukker døren for en pose penge og en udstrakt hånd. Det synes jeg er et svigt af eleverne i København.

I august besøgte jeg Søndervangskolen i Aarhus. Her har de allerede hævet niveauet med 1 karakterpoint på få år, selv om mere end ni ud af ti elever har indvandrerbaggrund. Nu skal skolepuljen hjælpe dem med at gøre det endnu bedre.

I sidste måned var jeg på Sørslev-Hårslev Skole på Nordfyn. Her fortalte Cecilie og Liva fra 7. klasse, at skoledagen nu er mobilfri, at eleverne skal være ude i alle frikvartererne, og at en mere struktureret skoledag gør det lettere at lære og at trives.

Det er mit håb, at metoder og tilgange fra omkring 100 skoler rundt i landet nu vil sprede sig til mange flere skoler til gavn for de børn, der har mest brug for det, så vi får alle med.

Kl. 12:45

For alle skal med! Det er nu, vi har chancen, med de bedre tider. Og hvorfor er det vigtigt? Jo, det er jo vigtigt, fordi Danmark er et land, hvor vi vinder fælles styrke ved at være i øjenhøjde med hinanden. Vi deler skole og boligkvarter og taler sammen over hækken eller kaffen, selv om vi er forskellige.

Den balance er vigtigere end noget andet. Derfor siger jeg klart fra over for den modkultur og de parallelsamfund, der sætter skel mellem mennesker. Jeg ønsker et Danmark, hvor der er frihed til forskellighed og lige muligheder.

I dag er jeg glad for at få lov til at holde min tale i en Folketings-sal, hvor vi har fået bedre arbejdsforhold for dem, der f.eks. har brug for en kørestol. Det manglede bare i demokratiets hjerte. Det var på tide, kunne man sige. Tak til Folketingets formand og resten af Præsidiets for den vigtige prioritering.

I næste måned vil regeringen fremsætte et lovforslag *mod* forskelsbehandling og *for* ligestilling af mennesker med handicap, et forslag, som jeg både håber og tror vi får bred opbakning til. For vi skal hele tiden bevæge os mod et Danmark, hvor flere deltager, hvor flere er med, hvor flere deltager aktivt, ikke kun de begejstrede unge på Esbjerg Gymnasium og deres ligesindede, men os alle sammen, alle vi danskere, alle os, der vil Danmark.

Det går godt i Danmark. Det går sådan set ret godt. Der er grund til optimisme. Og hvis vi bruger de gode tider med rettidig omhu, vil vi også i fremtiden have noget at have optimismen i, endda endnu mere. Så kan vi gå endnu bedre tider i møde, bedre end nogensinde, for flere end nogensinde.

Må jeg ikke foreslå, at vi indleder det nye folketingsår med at udbringe et Danmark leve.

Danmark leve!

(Trefoldigt hurraråb fra salen).

Kl. 12:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til statsministeren for åbningsredegerelsen, der vil komme til debat på torsdag.

Kl. 12:48

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Herefter er der kun at fremsætte fire lovforslag:

Finansministeren (Kristian Jensen):

Lovforslag nr. L 1 (Forslag til finanslov for finansåret 2018),

Lovforslag nr. L 2 (Forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2021) og

Lovforslag nr. L 3 (Forslag til lov om ændring af lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansårene 2014-2017, lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2018, lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2019 og lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finans-

året 2020. (Konsekvenser af Aftale om tryghed om boligbeskatningen m.v.).

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Lovforslag nr. L 4 (Forslag til lov om ændring af registreringsafgiftsloven og brændstofforbrugsafgiftsloven. (Ændring af registreringsafgiften, ændring af fradrag for sikkerhedsudstyr, forhøjelse af tærskelværdi og tillæg for energieffektivitet, stramning af regler om leasing m.v. af køretøjer, forhøjelse af reparationsgrænsen og forhøjelse og øget differentiering af brændstofforbrugsafgift m.v.).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 4. oktober 2017, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 12:49).